

"In een sprakeloos troosten"

in een sprakeloos troosten

wij lopen in een zon

die zonder woorden schijnt

voelbaar is de diepe pijn

in de koude vingers van je hand

lijken te verdwalen

in de openheid van strand

waar golven onze sporen halen

in het verbreken van de band

wij zijn gaan zitten op het zand

in een sprakeloos troosten

scheren meeuwen sierlijk over

schreeuwend naar het land

zacht brengt de wind

in zilte vlagen zee

die in eeuwigdurende mantra's

rollend sissen kom maar mee

wij zijn gegaan

hebben het verdriet begraven

van de last die onze schouders

niet meer konden dragen

wil melker

01/10/2014

www.wilmelkerrafels.deds.nl

© oktober 2014, wil melker, BasicPublishing.nl